

[J. K. Hansen]

at en sådan løsning ikke vil være rentabel frem til århundredskiftet; det vil den helt klart være.

Burgdorf (KF):

Det er to radikale forslag, som er til debat her, og jeg må sige med det samme, at lovforslaget om at ophæve vedtagelsen her i folketinget fra 1973 må vi blankt afvise alene af den grund, at vi lige har haft en debat, hvor også vi fra vort parti har stået og sagt, at vi skulle have en fast forbindelse over Store Bælt. Så kan vi ikke ophæve loven på nuværende tidspunkt, og det er der heldigvis heller intet flertal for, tror jeg.

Det andet forslag, om at flytte færgerne, jernbanesporene, og hvad det hedder de forskellige steder i de 3 etaper, mener jeg heller ikke er relevant. Det koster en bule af penge, og det har vi slet ikke råd til i øjeblikket. Vi bliver nødt til at bruge de færger, vi har, indtil vi får en fast forbindelse, men jeg vil da gerne have lov til at sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at jeg synes, det er meget sympatisk, at man prøver på at tænke nye tanker. Det er der jo ikke så forfærdelig mange der gør. At man så render mod en mur, er en anden ting, men vi må afvise forslagen.

Svend Erik Hovmand (V):

Også jeg skal på venstres vegne kun gøre nogle få bemærkninger til de to forslag, vi har til behandling her.

Først L 156, der drejer sig om ophævelse af loven om opførelse af en Storebæltsbro. I naturlig konsekvens af det, jeg tidligere har sagt i dagens løb, er det oplagt, at vi ikke kan gå ind for dette forslag, alene af den grund, at vi nu har tilkendegivet, at vi i de næste to år vil fortsætte de undersøgelser, som vi har omtalt. Men også ud fra et andet og, hvad skal vi sige, mere teknisk, praktisk hensyn.

Forholdet er jo det, at den gældende lov sikrer, at vi har reserveret nogle arealer på land til en eventuel broløsning, og den omstændighed, at vi gennem disse reservationer forhindrer, at der i den lokale planlægning bygges eller på anden måde foretages dispositioner med disse arealer, synes jeg er overordentlig væsentlig. Hvis det nu skulle vise sig, at vi om to år besluttede os til at fastholde en broforbindelse, ville det jo være ulyk-

keligt for alle parter, om man havde disponeret over disse arealer til anden anvendelse.

Så vil jeg godt sige om forslag B 77, at jeg er ganske enig i de betragtninger, som ministeren for et øjeblik siden gjorde gældende: at det vil være en samfundsøkonomisk dårlig investering nu at give sig i kast med en opgave, hvis omfang er af størrelsesordenen 600-700 mill. kr. Det ville det af mange årsager, men først og fremmest af den grund, at hvis man beslutter sig for en fast forbindelse, uanset om det bliver en bro eller en tunnel, ved vi, at den ikke vil gå i land på samme sted, som dette eventuelle nye færgeleje og disse sporforbindelser fører frem til, og det vil sige, at ikke bare færgelejet, men også en stor del af jernbaneinvesteringen vil være tabt.

Jeg synes, det i sig selv understreger, at der ikke er nogen særlig berettigelse i at kaste sig ud i en sådan investering. Dette forhindrer selvfølgelig ikke, at man teknisk og planlægningsmæssigt kan undersøge og være klar til, at man om to år vil være i stand til at træffe en beslutning også om denne side af sagen.

Jeg synes, det er væsentligt, at vi, når vi når frem til 1985, har mulighed for at træffe en beslutning, og at vi på det tidspunkt også har mulighed for at iværksætte den beslutning, vi så træffer, rimeligt hurtigt.

Tommy Dinesen (SF):

Med hensyn til ophævelse af loven om en fast Storebæltsforbindelse kan vi naturligvis fra SFs side gå ind for, at dette bør gøres hurtigst muligt, og det gør vi på baggrund af, at de, der er ansat på de forskellige ruter, Store Bælt og Kattegat, får en sikkerhed i deres ansættelse, således at de ved, hvad de har at rette sig efter de næste mange år frem.

Desuden synes vi også, at den verdensrekord, vi efterhånden har i undersøgelser af Storebæltsbroer, godt kan begynde at holde op.

DSBs planlægning må også have fred og må hurtigst muligt have besked på, hvorledes de skal lave den fremtidige planlægning.

Med hensyn til at flytte færgerne ud til Halsskov-Knudshoved har jeg sagt adskillige gange, så det skal jeg ikke gentage, at det går vi naturligvis ind for at man gør.